देह *m. n.* (r. दिह् s. अ) corpus. (Goth. *leik n.*, Them. *leika*, corpus, cadaver, caro; germ. vet. *lîh* id.; nostrum *Leiche*.)

देहभृत् *m.* (e praec. et भृत् ferens) corpus gerens, vivus, homo. Bh. 14. 14.

देहवत् (a देह s. वत्) corporeus, corporalis. Bh. 12. 5.

देहिन् *m.* (corpore praeditus, corpore inclusus, a देह s. इन्) 1) homo, mortalis. Bh. 2. 59. 17. 2. 2) anima. Bh. 2. 13. 22. 5. 13. *Cf.* शरीरिन्. Bh. 2. 18.

दै 1. *P.* (शोधने) purificare.

दैतेय (Diti natus a दिति *q. v.* s. एय) nomen *Asurorum*. A. 10. 19.

दैतेयी *f.* (a praec. adjecto signo *fem.* ई) *fem. praec.* A. 10. 7.

दैत्य *m.* (a दिति q. v. s. य) i. q. दैतेय. Su. 1. 2.

दैन्य *n.* (a दीन s. य) animi demissio, tristitia, animus afflictus, demissus. A. 4. 48.

दैव (a देव s. अ) 1) *Adj.* (*fem.* ई) divinus. Bh. 9. 13. 16. 3. 2) *Subst. n.* fatum. N. 13. 15. Bh. 18. 14.

दैवज्ञ *m.* (fati gnarus e दैव et ज्ञ) astrologus. Lass. 2.

दैवत (a देवता s. अ) 1) *Adj.* divinus. 2) *Subst. m. n.* deus. A. 10. 14. N. 12. 80.

दो 4. *P.* द्यामि, gr. 330. (अवखण्डने *K.* छेदे *V.*) abscindere. दात abscissus. Am.

दोग्ध्री *f.* (a दोग्धृ qui mulget - r. दुह् s. तृ - adjecto signo *fem.* ई) vacca. Ragh. 2. 23.

दोधूय् *Intens. rad.* धू.

दोल *m.* (r. दुल् s. अ) oscillum.

दोला *f.* (*fem.* praec.) *id.* N. 10. 27.

दोलाय् (*Denom.* a दोल vel दोला) agitare. Hit. 121. 6.: दोलायमानमतिः 8.: मतिर् दोलायते सताम् अपि खलोक्तिभिः.

दोष *m.* (r. दुष् s. अ) delictum, peccatum. H. 4. 6. N. 4. 21. 24. 26.

दोषतस् *Adv.* (a praec. s. तस्) delicti causâ. N. 23. 29.

1. दोषा *f.* (ut videtur, a r. दुष् s. आ) nox. Wils.

2. दोषा *Adv.* noctu.

दोषाकर *m.* (e दोषा nox et कर faciens) luna; *cf.* निशाकर.

दोषातन (*fem.* नी, a दोषा *Adv.* noctu s. तन, v. gr. 652. s. तन) nocturnus. Ragh. 13. 76.

दोस् *m. n.* (gr. 233.) brachium. Ragh. 10. 52.: दोर्भ्याम् आदधानः पयश्चरुम्; 15. 23.: उद्यम्य दक्षिणन् दोर् निशाचरः.

दोह *m.* (r. दुह् s. अ) lac.

दोहद *m.* (e praec. et द dans) 1) graviditas. Ragh. 3. 1. 6. Ur. 83. 20. 2) desiderium. Ragh. 14. 45.

दोहन *n.* (r. दुह् s. अन) 1) mulctus. 2) vas ad lac recipiendum.

दौत्य *n.* (a दूत nuntius, s. य) nuntii munus.

दौर्जन्य *n.* (a दुर्जन homo pravus, s. य) pravitas. Hit. 85. 9.

दौर्बल्य *n.* (a दुर्बल debilis, s. य) infirmitas, debilitas. Bh. 2. 3.

दौवारिक *m.* (a द्वार् s. इक, v. gr. 649.) janitor. Sak. 31. 5.

दौहित्र *m.* (a दुहितृ s. अ) filiae natus, progenies. Br. 1. 29. Man. 9. 139.

द्यावापृथिव्यौ *f.* (Dvandv. e द्यावा, *dual. Vêd.* τοῦ द्यो, et पृथिव्यौ a पृथिवी, v. gramm. min. 589. annot.) coelum et terra.

द्यु 2. *P.* द्यौमि (अभिगमने *K.* अभिसर्पणे *V.*) aggredi. Bhatt. 6. 18.: सिंहो मृगान् द्युवन्. (cf. द्रु, unde द्यु ortum esse videtur mutatâ semivocali र in य; v. gr. comp. §. 20.). — द्यु splendere *in dial. Vêd. ortum est* e दिव् *mutato* व् in उ.

द्यु *n.* (r. दिव् mutato व् in उ) 1) dies. 2) coelum, aër. (Lat. *nu-dius*, Abl. *diu*; *Ju-piter* e *Dju-piter*, coeli pater; v. द्यो.)

द्युत् 1. *A.* (ut mihi videtur, a r. दिव् mutato व् in उ, adjecto त्) splendere. Mah. 3. 1744.: द्योतते पावकः. — *Caus.* collustrare. Mah. 3. 1743.: द्योतयन् इव भास्करः; R. Schl. I. 51. 2.: तपसा द्योतितप्रभः. (Cf. ज्युत् quod e द्युत् ortum esse videtur, mutato द् in ज्.)

c. उत् *Caus.* collustrare. Ragh. 10. 81.